

Jógvan Skorheim
Valevni
Sjálvstýrisflokksins
til løgtingsvalið og
varaborgarstjóri í
Ílaksvíkar Kommunu

Í farnu viku, boðaði Javnaðarflokkurin frá, at teir ætla at geva flestu borgarum í Føroyum skattalætta. Eg má siga, at tað gleðir meg at síggja ítøkilig uppskot um

Javnaðarflokkurin handlar uppá symptomir

broytingar í skattaskipanini – men tá tað er sagt, so meti eg tað neyðugt at gera vart við, at kjarnan í trupulleikanum, sum okkara samfelag dregist við, ikki verður loystur. Javnaðarflokkurin handlar bert upp á symptomini av trupulleikanum.

At lova skattalætta við nøkrum flytingum, er ikki haldbart fyri føroyska samfelagið. Figgjarlógaruppskotið fyri 2011, sum Javnaðarflokkurin sjálvur hevur verið partur av, hevði eitt hall upp á 600 milliónir, og í komandi figgjarætlan er enn ikki funnin loysn á, hvussu hetta skal figgjast.

Herferðin hjá Javnaðarflokkinum gevur eina mynd av, at alt samfelagið fer at koyra betri, um bara vit gera eina skattaumskipan. Hetta er als ikki so! At flyta byrðarnar frá nøkrum herðum á aðrar herðar gevur tíverri ikki fleiri pengar í kassan. Ein tilíkur skatta-reformur gevur stórt sæð sama úrslit á figgjarlógini. Føroyar fara enn at mangla 626 milliónir.

Skulu vit føroyingar framhaldandi njóta gott av vælferðartænastunum, vit hava í dag, so er avgerandi, at vit ikki handla upp á symptomini av trupulleikanum. Vit mugu

finna inn til kjarnuna av trupulleikanum. Hetta er eins og í læknávisindini, ein høvuðpínutablett virkar møguliga eina løtu, men loysir tó ikki trupulleikan í longdini. Ein lækni má finna inn til kjarnuna í sjúkuviðgerðini og sjúklingurin má síðani hava rætta heilivágin fyri at blíva frískur. Somuleiðis mugu vit taka fatur á kjarnuna í trupulleikanum, sum er at almennu útreiðslurnar er ov høg, og inntøku-grundarlagið ov lágt.

Onnur skulu gjalda fyri okkara vælferð
Mítt uppskot er, at vit fá

onnur at gjalda fyri okkara vælferð. Tú spyr kanska hvussu tað skal gerast?

Jú, tíðin er nú komin til veruliga at satsa upp á ferðavinnuna. Við ferðavinnuni fáa vit økt inntøkurnar í føroyska samfelagnum uttan at økja stórvegis um útreiðslurnar. Hvussu vit satsa upp á ferðavinnuna reint praktiskt, kundi t. d. verið við at stuðla íløgum á ferðavinnuøkinum ella við at frátikið feløgum innan ferðavinnuni at gjalda partafelagsskatt komandi 10 árin. Hetta fer uttan iva at seta ferð á íløguhugin á ferðavinnuøkinum. Samstundis kann hetta tryggja, at

ferðavinnan fær sett pening til síðis, og eftirfylgjandi endurnýggjað seg sjálva við íløgum og betri tilboðum.

Hendan skipan má tó ikki standa einsamøll, men tað er alneyðugt, at vit seta ferð á fleiri tiltøk innan ferðavinnuøkið.

Ein annar vinningur, við at satsa upp á ferðavinnuøkið, er, at allar Føroyar verða mentar. Fólkagrundarlagið veksur í tíðarskeiðum og fer at hava við sær, at grundarlagið fyri spennandi mentunartiltøku, matstovum, hotellum o.a. verður sterkari.

Aftur til framleiðsluna

Bill Justinussen

Heimurin er í upploysn. Bankaverðin er kollsigld og lond standa eitt fyri og annað eftir at fara av knóranum. Hvi? Mítt boð er, at krøvini til endaleysa vælferð ikki standa mát við tað, sum arbeiðandi hendur megna at lyfta. Í Grikkalandi gevast fólk at arbeiða, tá tey fara um tey fimti. Hvør skal figgja tey næstu 30-40 árin av teirra tilveru? Í ríku norðanlondunum arbeiðir næstan annarhvør hjá tí almenna. Vit brúka helst meiri orku at umsita hvønnannan, enn vit brúka til at skapa tað, sum skal figgja umsitingina. So hvørt, sum lóggáva, eftirlit

og umsitingarorka eru bólignað, er skilið vorðið verri. Ongantíð hava so nógv lærd fólk mannað vesturheimin, og ongantíð hevur vandin fyri veruligum hóttafalli verið størri. Vit eru alt ov mong, sum brúka okkara tíð og orku til at greina og kjakast um, hvat er galið. Ov mong, sum sita dagar og vikur á tannleysum ráðstevnum og evnisdøgum og hoyra yvirklókar fyrilestrahaldarar greiða okkum frá, hvat er galið.

Úr almennum starvi í privat
Men veruleikin er einfaldur: Vit framleiða minni enn vit brúka. Grundframleiðslan í samfelagnum – har virði og kapitalur verða skapt – hevur vikið fyri øðrum meiri spennandi arbeiðsøkjum, har undirhaldið er størri, men nyttuvirðið minni. Stóra avbjóðingin næstu árin í føroyskum politikki er at flyta 2-3000 fólk úr almenna geiranum yvir í framleiðandi privata geiran. Samanrenningin millum hægri útbúgvinn fólk og verkafólk hevur ikki eydnast nógv væl. Tí eigur ein

miðvís politisk ætlan at vera at minka um almenna umsiting, samstundis sum tað almenna hond í hond við vinnulívið setir sær sum mál at skapa fleiri arbeiðspláss í framleiðsluni.

Nýggj arbeiðspláss
Livandi tilfeingið í havinum er dýrabært. Fara vit um tað við virðing fyri javnvágini í nátturuni, kann tað vera høvuðsgrundarlagið undir fleiri arbeiðsplássum á sjógvi og landi. Uppisjóvartilfeingið hevur ómetaliga stórar vakstrar-møguleikar, og verður farið fram við skili, verða nógv nýggj arbeiðspláss á sjógvi og landi í hesi vinnu. Hetta krevur sterkt samanspæl millum vinnu, fólk við hægri útbúgvingum, politisku skipanina og fakfeløgini. Fyri at tryggja børnum okkara ein góðan arv og framhaldandi vælferð, er hetta størsta politiska avbjóðingin fyri eina komandi samgongu.

Miðflokkurin er tøkur til slíka ætlan.

Kári á Rógvi
løgtingsmaður
og valevni
Sjálvstýrisflokksins

Vit kunnu saktans síggja ljóst uppá Føroya framtíð. Fyrsta formannaumfarið sýndi, at floksformenn hava allir tikið til sín, at avbjóðingarnar liggja í fólkaðskstri, útbúgving, skattaumlegging og broyttum almennum bygnaði. Vit skulu fáa meira burturúr, og vit skulu verða fleiri fólk her heima at gera nakað við tað. Vit skulu gerast dugnaligari og vera virknari longri, og vit skulu finna loysnir saman, tæna næstanum og tæna felagsskapinum.

Onkur helt orðaðskiftið vera tamt, men heldur tað enn klandur og smalar samgongur. Í byrjanini av brátt farna valskeiði eydnaðis ein morgunin við at orða loysn á málinum um skúladepil í Marknagili. CHE-samgongan var smøl, og ávisur tingmaður vildi ikki atkvøða fyri, uttan at ávisur tunnill var grivin samstundis. Tá var høvi at fella landsstýrið, men heldur valdi eg at tryggja tann framúrskarandi depil ið nú er á veg. Somuleiðis í so mongum málum farnu árin, ferð eftir ferð hava Sjálvstýrisflokkurin og

Einaferð enn – út á dekkið

Kári á Rógvi verið avgerandi fyri loysnum. Men størsta rós farnu árin eigur tó uttan samanlíkan Høgni Hoydal fyri at hava valt ávirkan og langsiktaðan politikk undir BC-minnilustastýrinum. Sum frá líður fara mangar hundraðtals milliónir í øktum avreiðingarvirði at økja búskapin. Men eisini gomlu mótstøðumenn mínir Johan Dahl og løgmaður skulu fáa rós frá mær fyri at hava lagt doygn á tað rætta, miðvísa og viðskygda farnu tíðina.

Sjálvur verði eg ikki drúgvur á Tingi, men eg heiti á fólk um at geva mær ein kjans afturat. Ætli mær út á politiska dekkið, har lógir verða spleysaðar, játtanir bøttar og semjur rektar úr fløkju. Avbjóðingarnar eru sera stórar, skilji væl Magna ið takkar fyri seg, men loysnirnar liggja nú eisini merkiliga væl fyri í Føroyum. Fáa vit skil á útbúgving, fiskivinnu og almennum bygnaði, so støkkur føroyski búskapurin sum ein tundurproppur upp av botni. Seta vit forðandi minnilutarnar til viksum vit gjørdur í miðnámskúlanum, ølinum og fiskidøggunum, so fara Føroyar framá!

Fyri mítt egna viðkomandi, so havi eg lært av lívsins oyrafikum – við tíni hjálp kann eg fáa flogið aftur. Lat meg fáa atkvøðu tína hesa einu ferð afturat.